

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci žalobce: **Kaufland Česká republika v.o.s.**, se sídlem se sídlem Pod Višňovkou 25, Praha 4, proti žalovanému: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce**, ústřední inspektorát se sídlem Květná 15, Brno v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14.1.2013 čj: BL-975-2/121/9/2012-SŘ

t a k t o :

- I. Žaloba s e z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14.1.2013 čj: BL-975-2/121/9/2012-SŘ, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Inspektorátu v Praze ze dne 27.6.2012 čj: FF 194-2/ZM/145/1/2012-SŘ, kterým byla žalobci uložena pokuta ve výši 150.000 Kč. Žalobce v podané žalobě namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť potvrdilo rozhodnutí

správního orgánu prvního stupně, aniž by proto byly splněny zákonem stanovené podmínky, žádné z rozhodnutí nemá náležitosti stanovené zákonem a obě rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná, napadené rozhodnutí je věcně a právně nesprávné, je v rozporu se skutečným stavem věci, byla jím porušena zásada ne bis in idem a byla jím žalobci uložena nepřiměřená pokuta. Rozhodnutím bylo zkráceno právo žalobce na to, aby bylo rozhodnuto na základě přesně a úplně zjištěného stavu věci. Žalobce namítal, že prvostupňové rozhodnutí je nepřezkoumatelné, byla jím uložena pokuta v nepřiměřené výši a odkázal na odvolání ze dne 17.7.2012, které je přílohou žaloby, a které činí žalobce součástí žalobního návrhu. Prvoinstančním rozhodnutím byla žalobci uložena pokuta ve výši 150.000 Kč za spáchání správního deliktu uvedeného v § 17a odst. 1 písm. f) a správního deliktu podle § 17 odst. 2 písm. b) zákona č. 110/1997 Sb., kterého se měl dopustit tím, že je v chladicí obslužné vitrině umístěné na ploše prodejny skladoval a nabízel spotřebiteli k prodeji nakrájené masné výrobky, které byly v chladicí obslužné vitrině skladovány delší dobu než 24 hodin. K tomuto závěru došel prvoinstanční orgán pouze na základě denních přehledů krájení ze dne 15.3. až 7.3.2012 s odůvodněním, že na přehledu krájení ze dne 14.3. a 15.3.2012 nejsou dotčené masné výrobky uvedeny. Správní orgán nezkoumal obrat z prodeje těchto výrobků, nezabýval se otázkou, zda u žalobce nedošlo k individuálnímu pochybení zaměstnance v tom smyslu, že krájení masných výrobků nebylo zaznamenáno v denním přehledu krájení. Minimálně si měl správní orgán vyžádat přehled odpisů v úseku pultového prodeje dotčených krájených masných výrobků za dny 13.3. až 15.3., přehled obrátů z prodeje těchto masných výrobků tak, aby dostatečně zjistil skutkový stav věci. Žalobce napadl prvoinstanční rozhodnutí zejména proto, že má za to, že došlo k porušení § 2 odst. 2) a odst. 4) a § 3) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Žalobce vytkl prvoinstančnímu orgánu porušení obou shora uvedených zásad správního práva a poukázal na skutečnost, že neprovedl dokazování o obratu a odpisech dotčených krájených masných výrobků ze dne 13.3. až 15.3.2012, nedostatečně zjistil skutkový stav věci. Žalobce trvá na tom, že při rozhodování o výši pokuty nebylo přihlédnuto ke všem kritériím uvedeným v § 17i odst. 2 zákona č. 110/1997 Sb., zejména k okolnostem, za kterých měl být správní delikt spáchán s tím, že ve prospěch účastníka správního řízení nebylo hodnoceno splnění uloženého opatření č. PO45-10216/12/D.

Žalobce dále v podané žalobě uvedl, že takéí žalovaný správní orgán rozhodl v rozporu se základními pravidly správního trestání. K námitce o porušení ustanovení § 2 odst. 2 a 4 správního řádu žalovaný pouze uvedl, že je zcela zřejmé, že účastník řízení porušil povinnosti stanovené ve výroku napadeného rozhodnutí, konstatoval, že prvoinstanční orgán se navrženými důkazy nezabýval, protože nebyly v průběhu prvoinstančního řízení navrhovány s tím, že odvolací orgán dospěl ke stejnému skutkovému závěru, jako je ve výroku odvoláním napadeného rozhodnutí. Dále žalovaný uvedl, že účastník řízení byl řádně poučen o právu podat písemné zdůvodněné námitky proti znění protokolu a proti opatření, což neučinil. K tomu žalobce uvedl, že pokud žalovaný odkazem na toto poučení naznačuje, že pokud tak žalobce neučinil, ztratil právo předložení důkazů, které vyvracejí závěry prvoinstančního orgánu, žalobce se proti tomuto závěru ohrazuje. Dále poukázal na to, že přehled odpisů byl navržen jako důkaz k tomu, aby žalobce prokázal, že kontrolní orgán porušil zásadu materiální pravdy a nezjistil skutkový stav spolehlivě, když samotná absence přehledu krájení nemůže vést kontrolní orgán bez dalších skutkových zjištění k závěru, že došlo k prodloužení data použitelnosti nabízených výrobků a k závěru o naplnění správního deliktu podle § 17 odst. 2 písm. b) a § 17a odst. 1 písm. f) zákona č. 110/1997 Sb.. Dále namítal porušení zásady zákazu dvojího přičítání, když v neprospěch účastníka řízení byla hodnocena skutečnost, že nevyhovující potraviny byly uváděny do oběhu formou nabídky

prodeje a prodeje, kdy uvádění do oběhu a tedy i nabízení spotřebiteli je zahrnuto v definici provozovatele potravinářského podniku a tedy i v samotné skutkové podstatě správního deliktu. Žalovaný se nevypořádal dostatečně s námitkou týkající se hodnocení splnění opatření jako okolnosti svědčící ve prospěch účastníka řízení. Vyměřenou pokutu shledává žalobce nepřiměřenou. Navrhl, aby soud žalobou napadené rozhodnutí, včetně prvostupňového správního rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že sankce byla uložena žalobci za správní delikty, které spáchal porušením povinností stanovených v ustanovení § 10 odst. 1 písm. c) zákona č. 110/1997 Sb. a článkem 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, a to tím, že uváděl do oběhu formou prodeje spotřebiteli krájené masné výrobky, které byly v chladicí obslužné vitríně skladovány delší dobu než 24 hodin od krájení a tyto krájené masné výrobky označoval při prodeji nepravdivým údajem o datu použitelnosti, neboť u masných výrobků nakrájených dne 12.3.2012 (v jednom případě) a 13.3.2012 (v osmi případech), které byly prodávány dne 15.3.2012 byl uveden údaj „spotřebujte do 24 hodin“ a spotřebitel byl takovým údajem uveden v omyl. Žalobní námitky jsou shodné s námitkami uplatněnými v odvolacím řízení, proto odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný uvedl, že neodmítl návrhy na doplnění řízení s odkazem na koncentraci řízení, která se v rámci správních trestání neaplikuje, naopak se důkazy zabýval a v rozhodnutí podrobně odůvodnil, proč předložené důkazy považuje za účelové a skutkový stav za dostatečně prokázaný. Žalobní tvrzení, ve kterém je poukazováno na to, že přehled odpisů byl navržen jako důkaz k prokázání porušení zásady materiální pravdy, považuje za účelový. K tomuto tvrzení se žalovaný dostatečným způsobem vyjádřil na straně 8 napadeného rozhodnutí. Dle názoru žalovaného nebyla porušena zásada dvojího přičítání, když v definici „provozovatel potravinářského podniku“, jež je uvedena v nařízení č. 178/2002 Sb., nabízení k prodeji, prodej nebo jiné formy nabízení ke spotřebě není obsažen. Byla hodnocena forma, jakou k uvádění potravin do oběhu docházelo, takové hodnocení má oporu v judikatuře (např. rozhodnutí Krajského soudu v Brně sp.zn. 29 Ca 52/2008 ze dne 18.12.2009). Přímé nabízení potravin k prodeji spotřebiteli je závažnější formou uvádění potravin do oběhu, než je např. jejich skladování, při kterém ještě nedochází k ohrožení práv spotřebitele. Navrhl zamítnutí podané žaloby.

Městský soud v Praze přezkoumal na základě žaloby napadené rozhodnutí z hlediska námitek v žalobě uvedených, neboť jejich rozsahem je soud vázán, po posouzení věci dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), rozhodl soud bez nařízení jednání, když účastníci řízení k výzvě soudu nevyslovili s takovýmto postupem výslovný nesouhlas, má soud tedy za to, že s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí.

Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že Státní zemědělská potravinářská inspekce, inspektorát v Praze provedl na provozovně žalobce na adrese Benešova 1000, Kolín dne 15.3.2012 kontrolu dodržování povinností při uvádění potravin do oběhu. O provedené kontrole byl dne 15.3.2012 sepsán protokol č. PO45/10216/12, který byl opraven protokolem ze dne 23.3.2012 tak, že byl vypuštěn bod 6 na straně 2 protokolu a upraven předposlední odstavec na straně 2 protokolu ze dne 15.3.2012. Z obsahu protokolu je zřejmé, že byly kontrolovány potraviny uložené v chladicí obslužné vitríně. Mimo jiné bylo konstatováno, že v chladicí obslužné vitríně byly uloženy a nabízeny k prodeji nakrájené masné výrobky. Při prováděné kontrole byly předloženy denní přehledy krájení ze dnů 15.3. až 7.3. Bylo konstatováno, že v zázemí provozovny v přípravně byly uloženy původní etikety masných

výrobků, které byly uloženy do obsluhované chladicí vitríny v papírových sáčkích, které byly označeny datem (v případě krájených masných výrobků se jednalo o datum na krájení, u ostatních šlo o datum uložení potraviny do vitríny, a to ze dnů 13.3 a 14.3, dále volně ložené původní etikety masných výrobků, které dle vyjádření zástupců kontrolované osoby byly ze dne 15.3. Na každém denním přehledu byl uveden název nakrájeného masného výrobku a hodina nakrájení. U některých byl uveden i datum použitelnosti. Nerozkrájené části masných výrobků určených k prodeji jako nakrájené byly zabaleny do smrštitelné fólie a označeny datem, kdy byly do fólie zabaleny a uloženy jako pracovní zásoba. Při kontrole jednotlivých nakrájených masných výrobků bylo porovnáním údajů v předložených denních přehledech krájení, původních etiket a částečně nakrájených masných výrobků (nerozkrájené části masných výrobků zabalené do smrštitelné fólie, označené datem, kdy byly do této fólie zabaleny) bylo zjištěno, že v protokolu uvedené masné výrobky byly v chladicí obslužné vitrině skladovány dobu delší než 24 hodin od nakrájení, tyto masné výrobky nebyly prodány nejpozději do 24 hodin od jejich nakrájení podle ustanovení § 15 odst. 1 vyhlášky č. 326/2001 Sb. U konkrétních devíti druhů masných výrobků, které jsou v protokole uvedeny, byl konstatován datum krájení den 13.3. (u salámu s pepřem 12.3.) s tím, že záznam o nakrájení předmětné potraviny byl uveden na denním přehledu krájení ze dne 13.3., na přehledech krájení ze dne 14.3. a 15.3. záznam o nakrájení nebyl proveden. Kontrolou původních etiket, které byly ke kontrole předloženy, nebylo ze strany kontrolované osoby prokázáno, že by předmětná potravina byla nakrájena nejpozději před 24 hodinami.

Ze spisového materiálu vyplývá, že Opatřením č. PO45/10216/12/D ze dne 15.3.2012 bylo žalobci uloženo opatření k odstranění zjištěných nedostatků, zajistit a provést školení pracovníků čerstvého obslužného úseku k přesnému vedení dokumentace krájení masných výrobků. Opatřením č. D006-10875/12/C bylo rozhodnuto o zákazu oběhu vyjmenovaných nakrájených masných výrobků o celkovém množství 6,24 kg, a to pro nedodržení požadavků § 15 odst. 1 vyhlášky č. 326/2001 Sb.

Dne 7.6.2012 bylo zahájeno správní řízení ve věci uložení pokuty pro porušení ustanovení § 10 odst. 1 písm. c) zákona č. 110/1997 Sb. a článku 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002. Bylo konstatováno, že v chladicí obslužné vitrině umístěné na ploše prodejny bylo kontrolou zjištěno, že zde byly uloženy na nabízeny k prodeji spotřebiteli nakrájené masné výrobky, u nichž bylo zjištěno, že byly v uvedené vitrině skladovány dobu delší než 24 hodin od nakrájení, přičemž je uveden výčet masných výrobků s uvedením hmotnosti a uvedením data nakrájení s konstatováním, že záznam o nakrájení předmětné potraviny byl uveden na denním přehledu krájení ze dne 13.3., na přehledu krájení ze dne 14.3. a 15.3. záznam o nakrájení proveden nebyl, kontrolou původních etiket, které byly ke kontrole předloženy, nebylo ze strany účastníka řízení prokázáno, že by předmětná potravina byla nakrájena nejpozději před 24 hodinami. Předmětné výrobky byly prodávány v rozporu s ustanovením § 15 odst. 1 vyhlášky č. 326/2001 Sb. Účastník řízení označoval předmětné masné výrobky při prodeji nepravdivým údajem o datu použitelnosti, neboť u masných výrobků nakrájených 12.3. a 13.3.2012 a zakoupených 15.3.2012 byl uveden údaj spotřebujte do 24 hodin, spotřebitel byl tak uváděn v omyl. Tím došlo k porušení ustanovení článku 16 nařízení č. 178/2002. Toto jednání naplňuje skutkovou podstatu správního deliktu podle § 17 odst. 2 písm. b) zákona č. 110/1997 Sb. Tím, že účastník řízení v době kontroly uváděl do oběhu potraviny s prošlým datem použitelnosti, porušil ustanovení § 10 odst. 1 písm. c) zákona č. 110/1997 Sb., takové jednání naplňuje skutkovou podstatu správního deliktu podle § 17a odst. 1 písm. f) zákona č. 110/1997 Sb. Za porušení těchto povinností může inspekce uložit pokutu až do výše

50 000 000 Kč. Současně byl účastník řízení poučen o právu navrhnout důkazy a vyjádřit své stanovisko, vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.

Ve správním spise je založeno sdělení žalobce, adresované inspekci ze dne 16.3.2012, ve kterém žalobce sděluje, že zaměstnanci pultového prodeje byli dne 15.3.2012 v době od 20.00 hodin do 21.30 hodin proškoleni na základě kontroly ze dne 15.3.2012 dle legislativních požadavků vyhlášky č. 326/2001 Sb.

Rozhodnutím Státní zemědělské potravinářské inspekce, inspektorátu v Praze ze dne 27.6.2012 čj: FF194-2/ZM/145/1/2012-SŘ byla žalobci za správní delikt podle § 17 odst. 2 písm. b) zákona č. 110/1997 Sb. (kterého se žalobce dopustil tím, že masné výrobky, uvedené ve výroku tohoto rozhodnutí, předkrájené ve dnech 12.3. a 13.3.2012 a prodávané dne 15.3.2012 v rozporu s ustanovením § 15 odst. 1 vyhlášky č. 326/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, tj. po 24 hodinách od jejich nakrájení, byly při prodeji označovány údajem o spotřebě do 24 hodin, tím došlo k označení předmětných masných výrobků nepravdivým údajem o datu použitelnosti a spotřebitel byl tak uváděn v omyl) a za správní delikt podle § 17a odst. 1 písm. f) zákona č. 110/1977 Sb. (kterého se žalobce dopustil tím, že v době kontroly uváděl do oběhu potraviny s prošlým datem použitelnosti a porušil tím ustanovení § 10 odst. 1 písm. c) zákona č. 110/1997 Sb.), uložena pokuta ve výši 150.000 Kč. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán konstatoval zjištění, uvedené v protokolu o kontrole č. PO45-10216/12 ze dne 15.3.2012 ve znění protokolu ze dne 23.3.2012, včetně příloh, konstatoval, že jednáním, které vyplynulo z provedené kontroly se žalobce dopustil výše uvedených správních deliktů. Při úvaze o výši pokuty správní orgán uvažoval o následcích protiprávního jednání, resp. míře možného poškození spotřebitele s tím, že v neprospěch účastníka řízení posoudil ekonomické poškození spotřebitelů, kteří si nevyhovující potraviny s prošlým datem použitelnosti a klamavě uvedeným datem použitelnosti zakoupili či zakoupit mohli a tím získali či mohli získat potraviny bez očekávaných vlastností. Ve prospěch účastníka řízení byla hodnocena skutečnost, že zjištěné vady nebyly skrytého charakteru, účastník řízení je mohl odstranit v rámci vlastní kontroly, kontrolní zjištění svědčí o selhání systému kontrolních mechanismů na provozovně. V neprospěch účastníka řízení byla hodnocena i skutečnost, že nevyhovující potraviny uváděl do oběhu formou prodeje a nabízení k prodeji, tedy formami, které zasahují přímo spotřebitele. Přitom muselo být zřejmé, že prodloužením data použitelnosti spotřebitel nezíská při koupi potravin informaci o skutečném datu použitelnosti. Jako polehčující okolnost byla hodnocena skutečnost, že množství nevyhovujících potravin o váze 6,24 kg bylo hodnoceno jako malé a doba prodloužení data použitelnosti v jednom případě o 3 dny a v osmi zbývajících případech o 2 dny byla posouzena spíše jako kratší. Závažnost protiprávního jednání posoudil správní orgán s ohledem na hodnocení zákonných kritérií jako menší proto byla uložena pokuta ve výši 0,3 % horní hranice zákonem stanoveného limitu 50 milionů za nejprísrnější trestný správní delikt. Správní orgán konstatoval, že se zabýval i možností upuštění od uložení pokuty, po zvážení všech okolností rozhodl, že od uložení pokuty vzhledem k charakteru správních deliktů neupustí.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, ve kterém namítal v zásadě shodně, jako v následně podané žalobě. Uvedl, že chybějící údaje o datu a času krájení kontrolovaných masných výrobků na denních přehledech mohou vyvolat pochybnost o tom, zda kontrolovaná osoba neuváděla dotčené potraviny do oběhu po datu použitelnosti, poukázal však na to, že při kontrole dne 15.3.2012 kontrolovaná osoba informovala kontrolní orgán o tom, že se jednalo o individuální pochybení zaměstnankyň úseku obslužného pultu,

kteří opomněly krájení dotčených potravin zaznamenat do přehledu krájení. Tuto skutečnost dokládá čestným prohlášením zaměstnankyň obslužného pultu. Dále předkládá přehled odpisů, kde jsou pod kódem 905 uvedeny výrobky po datu použitelnosti, ze kterého vyplývá např. že u potraviny „Sevilla nářez“ a „Lovecký salám“ byl proveden odpis 13.3. a 14.3.2012, což dokládá, že masné výrobky umístěné 15.3. ve vitrině obslužného pultu nemohly být nakrájeny dne 13.3., neboť ty, které byly dne 13.3. a 14.3. nakrájeny a nebyly prodány, byly týž den odepsány. Má za to, že nebyl spolehlivě zjištěn skutkový stav věci. Současně má za to, že pokuta je nepřiměřená, za přiměřenou pokutu by považoval účastník řízení pokutu do 50.000 Kč. V rozhodnutí tvrzené polehčující okolnosti nebyly skutečně zhodnoceny při rozhodování o výši pokuty. Nebylo vyhodnoceno splnění opatření, které kontrolní orgán dne 15.3.2012 pod č. PO45-10216/12/D provedl.

Ve spise je založeno čestné prohlášení dvou pracovníků žalobce ze dne 13.7.2012, ve kterém čestně prohlašují, že veškeré uvedené výrobky, jejichž výčet, včetně hmotnosti, se shoduje s výrobky a množstvím, uvedeným ve výroku rozhodnutí inspektorátu, krájely dne 15.3.2012, a to za účelem prodeje z prodejního pultu. Bohužel opomněly uvést krájení těchto výrobků na denním přehledu krájení.

Ve spise je založen detail dokumentu – odpisy celé hodnoty – s daty účtování 13.3. až 15.3.2012, ve kterém je uveden „Sevilla nářez“ a „Lovecký salám“ s daty účtování 13., 14. a 15.3.2012.

O odvolání rozhodl ústřední inspektorát Státní zemědělské a potravinářské inspekce žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 14.1.2013 čj: BL975-2/121/9/2012-SŘ tak, že zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí inspektorátu v Praze ze dne 27.6.2012 potvrdil. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný poukázal na zjištění, které bylo učiněno inspektorátem v Praze při kontrole dne 15.3.2012 a popsal dosavadní řízení a zabýval se námitkami, které uplatnil žalobce v odvolání proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí. K námitce o věcné a právní nesprávnosti nepřezkoumatelnosti prvostupňového rozhodnutí odvolací správní orgán poukázal na obsah odůvodnění, ze kterého je patrné, na základě jakých podkladů bylo rozhodnutí vydáno, je obsažena právní kvalifikace skutků, byly hodnoceny i okolnosti rozhodné pro výši uložené pokuty. K námitce o délce trvání správního deliktu odvolací orgán konstatoval, že doba prodloužení data použitelnosti činila v den kontroly v jednom případě 3, ve druhém 2 dny, jestliže nebalené potraviny mají být prodány nejpozději do 24 hodin po nakrájení, překročení data použitelnosti o 2 až 3 dny představuje vícero násobné překročení, proto měla být tato skutečnost hodnocena spíše v neprospěch účastníka řízení. Protože by však změna této úvahy byla v neprospěch účastníka a měla vliv na výši uložené pokuty, zůstala uvedená úvaha nezměněna. Pokud jde o námitky o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu věci s tím, že bylo vycházeno pouze z denního přehledu krájení, odvolací orgán konstatoval, že skutkový stav byl zjištěn nejen na základě denních přehledů krájení, ale na základě porovnání údajů z předložených denních přehledů krájení, původních etiket a částečně nakrájených masných výrobků. Účastník řízení byl řádně poučen o právu podat námitky proti znění protokolu i o právu vyjádřit se k podkladům v rozhodnutí, to neučinil. Až v rámci odvolacího řízení poukázal na obrat a odpis jednotlivých druhů potravin a navrhuje jako důkaz čestné prohlášení zaměstnankyň obslužného pultu ze dne 13.7.2012. Tyto listiny neshledal odvolací orgán za dostatečné důkazy vhodné ke zjištění stavu věci. K obsahu čestného prohlášení uvedl, že je nepravděpodobné, že by si zaměstnankyně zapamatovaly právě to, že v uvedený den zapomněly zaznamenat krájení v přehledech krájení. Z přehledu odpisů, který se vztahuje pouze na dva ve výroku uvedené výrobky, nelze dovodit, že byla

toho kterého dne skutečně stažena veškerá neprodaná balení těchto dvou potravin. Není tedy pravdivé tvrzení účastníka řízení, že tyto dokumenty zpochybňují závěr správního orgánu o zjištění skutkového stavu věci. Pokud jde o výši pokuty, odvolací orgán uvedl, že při hodnocení protiprávního jednání prvoinstanční orgán hodnotil skutečnosti v neprospěch i ve prospěch účastníka řízení, úvahy prvostupňového správního orgánu korespondují v judikatuře (např. rozhodnutí Krajského soudu v Brně sp.zn. 29 A 51/2011, sp.zn. 29 Ca 181/2007). Důvodnou nebyla shledána ani námitka, že nebylo hodnoceno ve prospěch účastníka řízení splnění opatření ze dne 15.3.2012 (zajistit a provést školení pracovníků), neboť žalovaný má za to, že není povinností správního orgánu, aby splnění opatření nutně hodnotil při úvaze o závažnosti spáchaného správního deliktu jako polehčující okolnost, když uložení opatření je pravomocí kontrolního orgánu, jeho splnění je právně vynutitelné, resp. nedodržení tohoto opatření zakládá nový správní delikt. Argumentace rozsudkem Nejvyššího správního soudu není opodstatněná, neboť v daném řízení byla jednotlivá kritéria závažnosti jednání v souvislosti s uložením pokuty řádně hodnocena, a to zcela v souladu s právním názorem Nejvyššího správního soudu. Nebyly shledány ani důvody pro upuštění od uložení pokuty.

Z výše uvedeného obsahu spisového materiálu vyplývá, že žalobci byla uložena pokuta za správní delikty podle zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 110/1997 Sb.“), a to za správní delikty podle § 17 odst. 2 písm. b) a § 17a odst. 1 písm. f) uvedeného zákona.

Podle § 17 odst. 2 písm. b) zákona č. 110/1997 Sb. se provozovatel potravinářského podniku dopustí správního deliktu tím, že jiným jednáním, než je uvedeno v písmenu a), poruší povinnost stanovenou přímo použitelným předpisem Evropských společenství upravujícím požadavky na potraviny. V daném případě se žalobce měl uvedeného správního deliktu dopustit porušením ustanovení článku 16 nařízení č. 178/2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin. Podle uvedeného článku nesmí označování, propagace a obchodní úprava potravin, jejich tvar, vzhled nebo balení, použité obalové materiály, způsob jejich úpravy a místo vystavení, jakož i informace poskytované o nich jakýmkoliv médiem uvádět spotřebitele v omyl.

Podle § 17a odst. 1 písm. e) zákona č. 110/1997 Sb. se provozovatel potravinářského podniku, který uvádí potraviny do oběhu, dopustí správního deliktu tím, že uvádí do oběhu potraviny v rozporu s § 10 odst. 1 tohoto zákona, přičemž žalobci bylo v daném případě vytýkáno porušení ustanovení § 10 odst. 1 písm. c) zákona č. 110/1997 Sb., podle něhož je zakázáno uvádět do oběhu potraviny s prošlým datem použitelnosti.

Žalobce pod bodem I. II. žaloby neuvedl žalobní body, konstatoval, že je obchodní společností a konstatoval vydání napadeného rozhodnutí.

Pod bodem III. žaloby žalobce namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť napadeným rozhodnutím bylo potvrzeno prvoinstanční rozhodnutí, aniž proto byly splněny zákonem stanovené podmínky, rozhodnutí nemá náležitosti stanovené zákonem, obě rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná, napadené rozhodnutí žalovaného je věcně a právně nesprávné a spočívá v nesprávném právním posouzení věci, napadené rozhodnutí je v rozporu se skutečným stavem věci a nemá oporu ve spisech a provedených důkazech, nemá náležitosti stanovené zákonem a je nepřezkoumatelné, napadeným rozhodnutím byla porušena zásada ne

bis in idem a byla uložena žalobci pokuta nepřiměřená. K těmto obecně uplatněným námitkám soud uvádí, že žalobce v podané žalobě v této části žaloby netvrdí žádné skutečnosti, které by bylo možno shledat za nesplnění podmínek pro potvrzení prvoinstančního rozhodnutí, neuvádí žádné konkrétní skutečnosti, ze kterých by bylo zřejmé, že jak napadené, tak prvostupňové rozhodnutí nemá náležitosti stanovené zákonem, proto nelze ani dovodit, z čeho žalobce usuzuje nepřezkoumatelnost obou rozhodnutí. Obdobně to platí o námitce, v níž žalobce poukazuje na věcnou a právní nesprávnost napadeného rozhodnutí a na nesprávné právní posouzení věci, když zde žalobce neuvádí žádné konkrétní námitky ani skutečnosti, pro které považuje napadené rozhodnutí za věcně a právně nesprávné a v čem má dle jeho názoru spočívat nesprávné právní posouzení věci. Shodně obecná je námitka o rozporu napadeného rozhodnutí se skutečným stavem věci a neexistence opory v obsahu spisového materiálu, neexistenci náležitostí stanovených zákonem a nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Stejně to platí i ve vztahu k námitkám o porušení zásady ne bis in idem či o tvrzení, že šlo o uložení pokuty nepřiměřené. Zcela shodně je obecná námitka o zkrácení žalobce na jeho právech, a to na právu na rozhodnutí na základě přesně a úplně zjištěného skutkového stavu věci a na právu řádného a úplné přezkoumání rozhodnutí.

Pod bodem III. žaloby žalobce neuvádí žádné konkrétní skutečnosti, ze kterých by bylo možno dovodit, v čem spatřuje neúplně zjištěný stav věci, resp. v čem spatřuje porušení svého práva moci rozhodnutí správního orgánu řádně a úplně přezkoumat a na základě takového řádného a úplného přezkoumání brojít proti postupu správních orgánů. Žalobce v této části žaloby neuvádí žádné konkrétní skutečnosti, ze kterých by bylo možno posoudit důvodnost či nedůvodnost obecně uplatněné námitky.

Je nutno zdůraznit, že je povinností žalobce uvést v žalobě žalobní body (námitky, ze kterých musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné). Jde o jednu ze základních náležitostí žaloby na přezkoumání rozhodnutí správního orgánu, jež je zakotvena v ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. V daném případě žalobce sice v části žaloby pod bodem III. žaloby žalobní body uplatnil, učinil však tak ve zcela obecné poloze, tak soud může na takto uplatněné žalobní námitky reagovat pouze v poloze zcela shodně obecné, resp. v daném případě je nucen uvést, že není zřejmé, v čem tvrzená nezákonnost konkrétně spočívá. To brání soudu v tom, aby se takovými námitkami zabýval. Pokud žalobce zde uplatněné námitky konkretizoval v dalších částech žaloby, soud se k nim vyjádřil při vypořádávání se s těmito námitkami.

Žalobce pod bodem IV. žaloby uplatnil námitky proti prvostupňovému rozhodnutí, pod bodem V. žaloby namítal nesprávnost postupu žalovaného správního orgánu, a jako orgánu odvolacího. Je nutno předeslat, že správní řízení před prvním i druhým stupněm tvoří jeden celek, proto nelze izolovaně posuzovat jako zcela samostatné prvostupňové rozhodnutí a jako zcela samostatné rozhodnutí správního orgánu druhého stupně. Naopak je nutno posuzovat obě rozhodnutí ve vzájemné souvislosti. Nicméně se soud držel pořadí námitek tak, jak je žalobce uplatnil.

Pod bodem IV. žalobce v podané žalobě namítal, že prvoinstanční rozhodnutí je věcně a právně nesprávné, je nepřezkoumatelné s tím, že bližší vymezení nedostatků uvedl ve svém odvolání ze dne 17.7.2012, které je přílohou podané žaloby a které žalobce činí součástí tohoto žalobního návrhu. V dalším odstavci pak žalobce zopakoval námitku věcně a právní nesprávnosti, nedostatku předepsaných náležitostí a nepřezkoumatelnosti pro nedostatek

důvodů s námitkou o nepřiměřené výši uložené pokuty. K těmto námitkám lze odkázat na to, co bylo uvedeno k námitkám, které žalobce uvedl ve shodně obecné poloze pod bodem III. žaloby. Ani z této části žaloby, resp. z námitek v ní uvedených není zřejmé, v čem žalobce spatřuje věcnou a právní nesprávnost, jaké náležitosti nejsou v rozhodnutí obsaženy. Stejně tak není zřejmé, proč žalobce považuje rozhodnutí za nepřezkoumatelné. Zcela obecná formulace uplatněných námitek brání soudu, aby se s nimi konkrétně s přihlédnutím k obsahu napadeného rozhodnutí mohl vypořádat.

Pokud žalobce odkazuje na odvolání ze dne 17.7.2012, které podal proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí, je nutno konstatovat, že z ustanovení § 71 písm. d) s.ř.s. vyplývá, že mezi základní náležitosti žaloby patří žalobní body, ze kterých musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že žalobce musí v podané žalobě uvést žalobní body (námitky), tyto žalobní body pak patří mezi náležitosti podané žaloby. Nelze tedy odkazovat na jiné dokumenty, které byly v průběhu správního řízení vypracovány. Soud se proto blíže odvoláním žalobce, resp. námitkami, které v odvolání ze dne 17.7.2012 žalobce uplatnil, blíže nezabýval, byť je nutno uvést, že s přihlédnutím k v zásadě shodnému obsahu jak žaloby, tak odvolání, se fakticky soud při vypořádávání žalobních bodů obsahově vyjádřil i k obsahu odvolání.

Žalobce v podané žalobě dále uvedl, že je mu vytýkáno porušení ustanovení článku 16 nařízení č. 178/2002 a porušení ustanovení § 10 odst. 1 písm. c) zákona č. 110/1997 Sb. Namítal, že prvoinstanční orgán dospěl k tomuto závěru na základě denních přehledů krájení s odůvodněním, že na těchto přehledech ze dnů 14.3. a 15.3.2012 nejsou dotčené masné výrobky uvedeny. Přitom nezkoumal obrat z prodeje těchto výrobků a nezabýval se otázkou, zda u žalobce nedošlo k individuálnímu pochybení zaměstnance v tom, že krájení nebylo vedením přehledu krájení zaznamenáno. Žalobce má za to, že prvoinstanční orgán si měl vyžádat minimálně přehled odpisů i přehled obrátů z prodeje dotčených krájených výrobků, aby zjistil dostatečně skutkový stav věci. Uvedené námitky neshledal soud důvodnými. Již z obsahu protokolu o kontrole ze dne 15.3.2012 vyplývá, že závěr o porušení právních předpisů ze strany žalobce neučinil správní orgán jen na základě denního přehledu krájení, když z protokolu vyplývá, že skutkové zjištění o tom, že masné nakrájené výrobky byly v chladicí obslužné vitríně skladovány po dobu delší než 24 hodin od nakrájení, bylo učiněno nejen na základě denních přehledů krájení, ale současně kontrolou původních etiket a částečně nakrájených masných výrobků, když nerozkrájené části masných výrobků byly zabaleny do smrštitelné fólie, označené datem, kdy do této fólie byly zabaleny. Právě z tohoto skutkového zjištění pak vycházely správní orgány při posuzování otázky, zda došlo k naplnění skutkové podstaty správního deliktu či nikoliv. Tvrzení žalobce, že správní orgány vycházely pouze z přehledu denního krájení, tedy nemá oporu v obsahu spisového materiálu.

Pokud žalobce namítal, že prvoinstanční správní orgán si měl vyžádat přehled odpisů i přehled obrátů z prodeje dotčených krájených masných výrobků, je nutno konstatovat, že pokud správní orgán měl za to, že skutková zjištění, která byla učiněna v průběhu kontroly, jsou dostatečná, nebylo jeho povinností z vlastní iniciativy dokazování rozšiřovat o další důkazní prostředky. Pokud měl žalobce za to, že má k dispozici důkazní prostředky, které mohou vyvrátit skutková zjištění učiněná kontrolním orgánem, bylo na jeho procesní aktivitě, aby doplnění dokazování jako účastník správního řízení navrhl, resp. sám důkazy předložil. Je nutno konstatovat, že i v oznámení o zahájení správního řízení ze dne 7.6.2012 je uvedeno, že skutkový stav byl zjištěn kontrolou jednotlivých nakrájených masných výrobků a

porovnáním údajů z předložených denních přehledů krájení, porovnáním původních etiket a částečně nakrájených masných výrobků. Žalobce jako účastník správního řízení tedy byl vyrozuměn o tom, z jakých podkladů správní orgán v řízení o uložení pokuty bude vycházet, a to nejen tím, že mu byl doručen samotný protokol o kontrole, ale i tím, že tato skutková zjištění byla zopakována v zahájení správního řízení. O právu navrhnout důkazy a vyjádřit stanovisko byl žalobce v oznámení o zahájení správního řízení vyrozuměn. K tomu, co bylo uvedeno, je nutno zdůraznit, že žalobce pouze v obecné poloze uvádí, že měl být vyžádán přehled odpisů a přehled obrátů z prodeje dotčených krájených masných výrobků, aniž by konkretizoval, jaké skutečnosti by bylo lze z těchto důkazních prostředků konstatovat ve vztahu ke konkrétním zjištěním, která byla učiněna v průběhu kontroly a ve vztahu ke konkrétním výrobkům, jejichž nesprávné uložení bylo posouzeno jako správní delikt.

Pokud žalobce v podané žalobě namítal, že mělo být zjištěno, zda nedošlo k individuálnímu pochybení zaměstnance v tom smyslu, že krájení masných výrobků nebylo zaznamenáno v denním přehledu krájení, tuto námitku neshledal soud důvodnou. I kdyby tomu tak bylo, žalobce jako právnická osoba nese odpovědnost za jednání svých zaměstnanců, přičemž jeho odpovědnost je odpovědností objektivní. To znamená, že v případě, kdy zaměstnanec, do jehož pracovní náplně patří určité povinnosti, nejedná v souladu s právním předpisem, lze vyvodit odpovědnost zaměstnavatele. Vztah mezi právnickou osobou jako zaměstnavatelem a jejich zaměstnancem je vztahem odlišným od veřejnoprávního vztahu, v jehož rámci je posuzována případná odpovědnost právnické osoby za spáchaný správní delikt.

Žalobce dále uvedl, že prvoinstanční rozhodnutí napadl proto, že dle jeho názoru došlo k porušení ustanovení § 2 odst. 2 a odst. 4 správního řádu a zopakoval, že prvoinstanční správní orgán neprovedl dokazování o obratu a odpisech dotčených masných výrobků. Ačkoliv v uvedené části žaloby v podstatě informuje o tom, z jakých důvodů napadl prvoinstanční rozhodnutí, přiklonil se soud k tomu, že má jít o žalobní body, byť formulace, uvedená v žalobě, tomu jednoznačně nenasvědčuje.

Jak již bylo uvedeno, poukázal žalobce na porušení ustanovení § 2 odst. 2 a odst. 4 správního řádu. Podle těchto ustanovení správní orgán uplatňuje svou pravomoc pouze k účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena (§ 2 odst. 2 správního řádu), správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly (§ 2 odst. 4 správního řádu). Žalobce v podané žalobě neuvádí žádné konkrétní námitky, ze kterých dovozuje, že správní orgán uplatnil svou pravomoc mimo svou zákonnou kompetenci, když není pochyb o tom, že žalovaný, resp. prvostupňový orgán je správním orgánem, jemuž je zákonem svěřena pravomoc k tomu, aby v případě, kdy zjistí porušení zákona, přistoupil k uplatňování odpovědnosti za správní delikty. Stejně tak není zřejmé, z čeho žalobce dovozuje porušení veřejného zájmu, resp. z jakých skutečností dovozuje, že rozhodnutí o uložení pokuty neodpovídá okolnostem danému případu, skutkově shodných nebo podobných případů se žalobce nedovolává. Z výše uvedených důvodů soud neshledal námitky o porušení ustanovení § 2 odst. 2 a odst. 4 správního řádu za důvodné.

Žalobce dále uvedl, že vytkl prvoinstančnímu správnímu orgánu porušení ustanovení § 3 správního řádu, podle něhož správní orgán postupuje tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu

s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. Žalobce v souvislosti s namítaným porušením ustanovení § 3 správního řádu zopakoval, že prvoinstanční správní orgán neprovedl dokazování o obratu a o odpisech dotčených krájených masných výrobků a naopak dospěl k závěru, že neshledal důvod k doplnění podkladů řízení či provedení dokazování, tím porušil zásadu materiální pravdy. K této námitce lze s odkazem na to, co bylo uvedeno výše konstatovat, že žalobce v podané žalobě neuvádí žádné konkrétní skutečnosti, které by měly být prokázány. Doklady o obratu či doklady o odpisech dotčených masných výrobků ve vztahu ke konkrétním masným výrobkům, které byly zjištěny při provedené kontrole. Je nutno zopakovat, že správní orgán nevycházel pouze z denního přehledu krájení, nýbrž i z dalších důkazních prostředků. Pokud kontrolní zjištění, spočívající v porovnání údajů uvedených v denních přehledech krájení, údajů uvedených na původních etiketách a údajů o částečně nakrájených masných výrobcích – nerozkrájené části masných výrobků byly zabaleny do smrštitelné fólie označené datem, kdy do této fólie byly zabaleny, vytvořily logický řetěz svědčící tomu, že zjištěné masné nakrájené výrobky byly nakrájeny před delší dobou než 24 hodin, neměl prvostupňový správní orgán důvod k tomu, aby doplňoval podklady opatřené v rámci kontroly za situace, kdy žalobci jako účastník řízení zůstal zcela nečinný a žádné doplnění nenavrhoval.

Žalobce dále v podané žalobě uvedl, že trvá na tom, že při rozhodování o výši pokuty nebylo přihlédnuto ke všem kritériím stanoveným v § 17i odst. 2 zákona č. 110/1997 Sb., zejména pak k okolnostem, ze kterých měl správní delikt být spáchán s tím, že ve prospěch účastníka řízení nebylo vyhodnoceno splnění uloženého opatření č. PO45-10216/12/D.

Podle § 17i odst. 2 zákona č. 110/1997 Sb. správní orgán při určení výměry pokuty právnické osobě přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že při stanovení výše ukládané pokuty správní orgán je povinen přihlédnout k závažnosti správního deliktu. Přičemž jako demonstrativní výčet je uveden způsob spáchání deliktu, následky deliktu a okolnosti, za kterých byl delikt spáchán. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí vyplývá, že kritéria uvedená v uvedeném právním ustanovení byla hodnocena. Byl vyhodnocen způsob spáchání deliktu (jde o vady, které nebyly skrytého charakteru a které mohl účastník řízení odstranit v rámci kontroly, nevyhovující potraviny byly přímo nabízeny k prodeji, jde o formu, která zasahuje přímo spotřebitele), byly hodnoceny následky protiprávního jednání (ekonomické poškození spotřebitelů, kteří si mohli koupit potraviny bez očekávaných vlastností s prošlým datem použitelnosti, resp. s klamavě uvedeným datem použitelnosti), hodnoceny byly i další okolnosti správního deliktu, a to množství nevyhovujících potravin zjištěných pro provedené kontrole a doba prodloužení data použitelnosti o tři, resp. dva dny.

K námitce o tom, že nebylo přihlédnuto ke skutečnosti, že žalobce splnil jemu uložené opatření (proškolení příslušných pracovníků), je nutno konstatovat, že tato skutková okolnost nemá bezprostřední význam pro posouzení závažnosti správního deliktu, když bylo povinností žalobce, zabezpečit proškolení pracovníků v okamžiku, kdy začali předmětnou činnost vykonávat. Skutkové podstaty správních deliktů, jejichž naplnění je žalobci vytýkáno, resp., za které byla žalobci uložena pokuta, nespočívají v tom, že by žalobce neprovedl školení příslušných pracovníků. Pokud by tomu tak bylo, bylo by jistě na místě, zhodnotit skutečnost, že žalobce školení provedl. V daném případě však naplnění skutkových podstat správního deliktu bylo spatřováno v důsledku jiného protiprávního jednání, než byl nedostatek proškolení pracovníků. Pro úplnost soud uvádí, že samozřejmě vědomost pracovníků o tom, jakým způsobem mají postupovat tak, aby bylo požadavkům zákona učiněno za dost, je

požadavek zcela legitimní, neboť vědomí zaměstnanců o svých povinnostech je jedním z prostředků, jak zabránit opakování porušení právních povinností. Lze shrnout, že dle názoru soudu správní orgán řádně posoudil všechny rozhodná kritéria proto, aby odůvodnil výši uložené pokuty.

Pod bodem V. žaloby žalobce namítal, že rovněž žalovaný správní orgán nerozhodl v souladu se základními pravidly správního trestání a zkrátil žalobce na jeho právech účastníka správního řízení. Žalobce citoval část odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že se žalovaný nevypořádal s důkazy, které žalobce v rámci odvolání předložil. Tuto námitku neshledal soud důvodnou. Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že žalobce v rámci odvolacího řízení předložil jako důkaz listinu označenou jako odpisy celé hodnoty – detail týkající se dne 13.3.2012 až 15.3.2012 a čestné prohlášení dvou zaměstnankyň žalobce ze dne 13.7.2012. Jak je patrné z odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalovaný správní orgán se s těmito důkazy vypořádal, když konstatoval, že z přehledu odpisů, který se vztahuje pouze na dva ve výroku uvedené výrobky, nelze jednoznačně dovodit, že byla toho kterého dne z oběhu skutečně stažena veškerá neprodejná balení těchto dvou potravin, proto nelze tyto dokumenty uvést jako dokumenty zpochybňující závěr správního orgánu o zjištění skutkového stavu věci. Současně bylo zdůrazněno, že je na provozovateli potravinářského podniku a v rámci jeho odpovědnosti zajistit řádné vedení denních přehledů krájení. Pokud jde o čestné prohlášení zaměstnankyň žalovaný uvedl, že je považuje za účelové, a to zejména v návaznosti na tvrzení individuálního pochybení zaměstnankyň, když čestné prohlášení bylo podepsáno z několika měsíčním odstupem ode dne, kdy došlo ke spáchání správních deliktů a je nepravděpodobné, že by si zapamatovaly právě to, že v uvedený den zapomněly zaznamenat krájení v přehledech krájení. Skutečnost, že žalovaný neshledal žalobcem předložené důkazní prostředky za opodstatněné nelze ztotožňovat se závěrem o nevypořádání se s předloženými důkazy (důkazními prostředky). Tvrzení, že se žalovaný nevypořádal s důkazy, předloženými v rámci odvolacího řízení, nemá oporu v obsahu odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Žalobce dále v podané žalobě namítal, že žalovaný naznačuje s odkazem na poučení žalobce o právu podat námitky proti protokolu a námitky do opatření uloženého prvoinstančním orgánem, že pokud tak žalobce neučinil, ztratil právo na předložení důkazů. Soud tyto námitky neshledal důvodnou. Z obsahu odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by žalovaný v důsledku skutečnosti, že nepodal námitky proti protokolu ani námitky proti uloženému opatření dovozoval, že žalobce jako účastník řízení nemá právo na předložení důkazů v průběhu správního řízení. Ze spisu nevyplývá, že by žalobci bylo bráněno v tom, aby využil svého práva předložit důkazy ke svým tvrzením. Nic a nikdo nebránil žalobci v tom, aby předložil důkazy, které považoval za potřebné, o svém právu byl žalobce výslovně poučen. To, že předložil důkazy až v odvolacím řízení nedokládá, že by v předcházejícím stádiu řízení žalobce nemohl důkazy předložit. Žalobce ostatně ani žádné konkrétní okolnosti v tomto směru ani netvrdí. Naopak, jak již bylo konstatováno, žalobce předložil důkazy v rámci odvolacího řízení, těmito důkazy se žalovaný správní orgán zabýval, zaujal k nim své stanovisko, které uvedl v odůvodnění napadeného rozhodnutí. To znamená, že žalobcem předložené důkazy nebyly odmítnuty s formálním odkazem na to, že svého práva uplatnit námitky nevyužil, nýbrž byly řádně vypořádány.

Žalobce v podané žalobě projevil nesouhlas se závěrem žalovaného správního orgánu, že z přehledu odpisů, které byly předloženy jako důkaz, nevyplývá, že neprodaná balení dotčeného masného výrobku byla skutečně odepsána. Dále uvedl, že přehled odpisů byl

navržen proto, aby žalobce prokázal, že kontrolní orgán porušil zásadu materiální pravdy a nezjistil skutkový stav věci dostatečně spolehlivým způsobem. Tuto námitku neshledal soud důvodnou. Jednak je nutno konstatovat, že z přehledu odpisů vyplývá, že v uvedených dnech došlo k odepsání označených masných výrobků, o jaké konkrétní balení výrobků jde, kdy tyto výrobky byly nakrájeny, kdy prošlo datum jejich použitelnosti, z uvedeného přehledu nevyplývá. Žalobce ani žádné konkrétní skutečnosti netvrdí.

Pokud žalobce uvádí, že uvedený přehled předložil proto, aby doložil, že kontrolní orgán porušil zásadu materiální pravdy, je vhodné zopakovat, že správní řízení tvoří jeden celek, není tedy vyloučeno, aby odvolací orgán doplnil odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, v řízení o sankcích dokonce doplnil dokazování. I kdyby prvostupňový správní orgán porušil zásadu materiální pravdy, jak tvrdí žalobce (soud tento názor nesdílí), mohl odvolací orgán tvrzené pochybení napravit. Jak již bylo výše uvedeno, prvostupňový správní orgán nevycházel pouze z denního přehledu krájení, jak tvrdí žalobce, vycházel i z dalších dokumentů, k jejich důkazné hodnotě se žalobce vůbec nevyjadřuje. Soud má za to, že správní orgán prvního stupně posoudil dostatečným způsobem zjištěné podklady a opatřil je v rozsahu, který postačil pro závěr o tom, zda došlo k naplnění skutkové podstaty správního deliktu. Navíc v daném případě žalovaný jako odvolací orgán respektoval skutečnost, že žalobce k odvolání předložil listiny, které posoudil a vyjádřil k nim své stanovisko. Tvoří-li správní řízení tvoří jeden celek, nelze posuzovat postup a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně izolovaně, tedy bez přihlédnutí k postupu a rozhodnutí správního orgánu druhého stupně. Ani tyto námitky neshledal soud důvodnými. Je třeba konstatovat, že žalobce ostatně ani v podané žalobě ani v podaném odvolání netvrdí žádné konkrétní skutečnosti, které by z jím předloženého přehledu odpisů měly vyplývat ve vztahu ke konkrétním výrobkům, jejichž nabízení spotřebitelům na předmětné prodejně bylo důvodem pro vyvození deliktů odpovědnosti žalobce.

Žalobce se dále ohradil proti závěru o tom, že je zcela na provozovateli potravinářského podniku v rámci jeho odpovědnosti, jak zajistí řádné vedení denních přehledů krájení, skutečnost, že toto nezajistí, není důvodem k tomu, aby nebyla rozhodnutím správního orgánu konstatována vina a uložen trest. Žalobce sice souhlasí s tím, že je jeho povinností zajistit řádné vedení denních přehledů krájení. Má však za to, že samotná absence přehledů krájení nemůže vést kontrolní orgán bez dalších skutkových zjištění k závěru, že došlo k prodloužení data použitelnosti nabízených výrobků a k závěru, že došlo k naplnění skutkové podstaty správních deliktů, když součástí skutkové podstaty těchto deliktů je datum použitelnosti, které nebylo spolehlivě zjištěno. Ani tuto námitku neshledal soud důvodnou. Jak již bylo o výše uvedeno, je z obsahu spisového materiálu patrné, že správní orgány nevycházely pouze z denního přehledu krájení, ale z dalších dokladů, které jsou uvedeny již v protokolu o kontrole, následně v oznámení o zahájení správního řízení a konečně i v prvostupňovém správním rozhodnutí. Závěr správních orgánů o tom, že byla překročena zákonem povolená lhůta použitelnosti masných výrobků z těchto dokladů dostatečným způsobem vyplývá.

Žalobce dále projevil nesouhlas se závěrem správních orgánů, že v neprospěch účastníka řízení svědčí skutečnost, že předmětné nevyhovující potraviny byly uváděny do oběhu formou nabídky prodeje a prodeje, tedy formami, které z hlediska ochrany spotřebitele jsou nejzávažnější. Žalobce je toho názoru, že zde došlo k porušení zásady zákazu dvojího přičítání, když uvádění do oběhu, tedy i nabízení spotřebiteli je zahrnuto v definici

provozovatele potravinářského podniku a tedy i v samotné skutkové podstatě správních deliktů. Ani tuto námitku neshledal soud důvodnou.

Pojem „provozovatel potravinářského podniku“ je definován v nařízení č. 178/2002 Sb., podle něhož je provozovatelem potravinářského podniku fyzická nebo právnická osoba, odpovědná za plnění požadavků potravinového práva v potravinářském podniku, který řídí. Je tedy zřejmé, že v definici uvedeného pojmu není zahrnuto uvádění do oběhu, jak tvrdí žalobce.

Pokud jde o skutkové podstaty správních deliktů, za které byla žalobci uložena sankce, pojem „uvádění do oběhu“ je uveden v ustanovení § 17a odst. 1 písm. f) zákona č. 110/1997 Sb., lze tedy předpokládat, že žalobce měl na mysli toto ustanovení. Podle ustanovení § 17a odst. 1 písm. f) zákona č. 110/1997 Sb. se správního deliktu dopustí provozovatel potravinářského podniku, který uvádí potraviny do oběhu tím, že je uvádí do oběhu v rozporu s § 10 odst. 1 zákona.

Co se rozumí pojmem „uvádění do oběhu“ je upraveno v ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 110/1997 Sb., podle něhož uváděním do oběhu je nabízení k prodeji, prodej nebo jiné formy nabízení ke spotřebě; skladování, přeprava pro potřeby prodeje a dovoz za účelem prodeje ode dne propuštění do volného oběhu. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že „uváděním do oběhu“ se rozumí nabízení k prodeji, prodej nebo jiné formy nabízení ke spotřebě, současně její skladování, pro potřeby prodeje a dovoz za účelem prodeje ode dne propuštění do volného oběhu. Uvedený pojem tedy zahrnuje několik druhů činností, proto správní orgány zcela v souladu se zákonem v zájmu srozumitelnosti napadeného rozhodnutí konstatovaly charakter jednání žalobce, za který byla uložena žalobci pokuta. To, že správní orgány hodnotily způsob, kterým žalobce „uváděl do oběhu“ předmětné zboží neznamená porušení zákazu zásady přičítání, když právě s přihlédnutím k definici uvedené v ustanovení § 2 písm. o) zákona č. 110/1997 Sb., je na místě, aby v konkrétním rozhodnutí bylo formulováno konkrétní jednání, ve vztahu k němuž je vyvozována sankční odpovědnost. Přitom je nesporné, že přímé nabízení zboží k prodeji či jeho prodej patří mezi nejzávažnější formy jednání, které lze pod uvedený pojem „uvádění do oběhu“ podřadit, neboť je to úkon směřující bezprostředně ke spotřebiteli. Nelze učinit závěr o tom, že žalobci se zde klade jedno a totéž k tíži. Naopak to, že správní orgány konkretizovaly charakter jednání, pro který žalobci byla uložena pokuta, je zcela v souladu s požadavkem, aby v rámci správního trestání bylo jednání, za které je ukládána sankce, bylo popsáno jednoznačně, konkrétně a nezaměnitelně tak, aby bylo vyloučeno, že pro totéž jednání hrozí případně opakovaný postih.

Žalobce dále namítal, že se žalovaný správní orgán nevypořádal dostatečně s námitkou týkající se hodnocení splnění opatření jako okolnosti svědčící ve prospěch účastníka řízení, ačkoliv z ustanovení § 17i odst. 2 zákona č. 110/1997 Sb. vyplývá povinnost hodnotit všechna kritéria s tím, že součinnost žalobce mezi tato kritéria patří. Jak již bylo výše uvedeno, obdobnou námitku uplatnil žalobce i ve vztahu k prvostupňovému správnímu orgánu, tato námitka nebyla shledána důvodnou. Soud považuje za vhodné pouze zopakovat, že dle jeho názoru veškerá kritéria, která jsou uvedena v § 17i odst. 2 zákona č. 110/1997 Sb. byla zohledněna. Pokud se žalobce domáhá zohlednění toho, že splnil opatření, lze dovodit, že jde o opatření, kterým žalobci bylo uloženo proškolení zaměstnanců. Uložení takového opatření bylo zcela na místě, když byly zjištěny při provedené kontrole nedostatky, jež byly důvodem pro vyvození sankční odpovědnosti žalobce. Navíc je povinností provozovatele potravinářského podniku opatření, která jsou uložena příslušnými správními orgány

respektovat a splnit, neboť v opačném případě dojde k naplnění skutkové podstaty dalšího správního deliktu (§ 17 odst. 1 písm. c) zákona č. 110/1997 Sb.).

Žalobce dále v podané žalobě uvedl, že s ohledem na shora uvedené skutečnosti považuje pokutu za nepřiměřenou, aniž by konkretizoval, v čem nepřiměřenost pokuty spočívá. V daném případě nelze nezohlednit skutečnost, že žalobci byla uložena pokuta za dva správní delikty v celkové výši 150.000 Kč, přičemž horní sazba možného finančního postihu představuje částku 50.000 000. Je nutno zdůraznit, že s výší uložené pokuty se vypořádal dostatečným způsobem jak prvostupňový správní orgán, tak žalovaný, když hodnotili jak polehčující, tak přitěžující okolnosti jednání žalobce. Protože žalobce v závěru žaloby blíže tvrdí o tom, že byla uložena nepřiměřená pokuta, nespecifikuje, neuvádí v čem a proč považuje uloženou pokutu za nepřiměřenou, nemohl se soud touto otázkou zabývat, protože není zřejmé v čem má nepřiměřenost výše pokuty spočívat.

Ze všech výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech v řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nebylo přiznáno, žalovanému náklady nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. listopadu 2015

JUDr. Hana Veberová
předsedkyně senátu